

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 222.063 van 15 januari 2013
in de zaak A. 197.893/X-14.622.**

In zake : 1. Carla STEENS
 woonplaats kiezend te 1701 ITTERBEEK
 Oude Geraardsbergsebaan 12
 2. Robert VAN CAUWENBERGE
 woonplaats kiezend te 1701 ITTERBEEK
 Oude Geraardsbergsebaan 6

tegen :

de gemeente DILBEEK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Dirk Lindemans en Filip De Preter
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

Tussenskomende partij :

de c.v.b.a. COLIM
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Yves Loix
kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
Mechelsesteenweg 27
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 5 oktober 2010, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 22 juni 2010 van de gemeenteraad van Dilbeek houdende definitieve vaststelling van het rooilijnplan, dat betrekking heeft op de verlegging van de rooilijn van de Herdebeekstraat tussen de Ninoofsesteenweg en de Oude Geraardsbergsebaan.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij arrest nr. 219.190 van 7 mei 2012 worden de debatten heropend en wordt het door de auditeur-generaal aan te stellen lid van het auditoraat gelast met een aanvullend onderzoek.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een aanvullend verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een laatste memorie ingediend. De verwerende partij en de tussenkomende partij hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 14 december 2012.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Carla Steens en Robert Van Cauwenberge, die in persoon verschijnen, advocaat Dirk Lindemans, die verschijnt voor de verwerende partij, en advocaat Yves Loix, die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Frans De Buel heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Voor de uiteenzetting van de feiten kan verwezen worden naar het arrest nr. 219.190 van 7 mei 2012.

IV. Onderzoek van het eerste middel, derde en vierde onderdeel

Standpunt van de partijen

4. In een derde onderdeel van het eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 9, §1 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen (hierna: het rooilijndecreet), alsook van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur doordat de verwerende partij “de bestaande rooilijnen niet correct vermeldt, toekomstige rooilijnen (Oude Geraardsbergsebaan, N8) herlegt zonder goedkeuring, en daarenboven slechts een deel van het getroffen perceel in kaart brengt zonder haar oppervlakte in totaliteit te vermelden of in kaart te brengen (...)”.

Een vierde middelonderdeel wordt afgeleid uit de schending van de artikelen 3, 7 en 8 van het rooilijndecreet, evenals van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur doordat de verwerende partij “door de Herdebeekstraat te verleggen volgens het huidige rooilijnplan, een aanpassing doet aan de rooilijnhoekafschuining (12 m) van de N8 (gewestweg)”.

In de toelichting bij deze middelonderdelen verwijzen de verzoekende partijen vooreerst naar de bemerkingen die de directie Infrastructuur, dienst Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant op 2 juni 2010 heeft gemaakt met betrekking tot het voorlopig vastgestelde rooilijnplan. De bestreden beslissing stelt ten onrechte dat met deze bemerkingen rekening werd gehouden middels de opmaak van een aanvullend plan. Zo beperkt de verwerende partij zich in het aanvullend plan tot een tekstuele vermelding van de “officiële atlasbreedte” van de Herdebeekstraat, terwijl uit de Atlas der buurtwegen blijkt dat zowel op het ontwerp als op het aanvullend rooilijnplan de bestaande rooilijn niet overeenkomt, “noch in het deel van de Herdebeekstraat gelegen tussen de N8

en de Oude Geraardsbergsebaan, noch ter hoogte van het kruispunt Oude Geraardsbergsebaan met de Herdebeekstraat, als evenmin met het verlengde van de Herdebeekstraat zuidwaarts richting St. Anna Pede”. Waar de directie Infrastructuur, dienst Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant had opgemerkt dat de rooilijn van de gewestweg N8 evenmin vermeld werd op het ontwerpplan, verwijst de verwerende partij op het aanvullend plan naar een rooilijnverlegging volgens plan nr. KN 009-02. De rooilijn volgens dit laatstgenoemde plan stemt echter evenmin overeen met de rooilijn zoals aangeduid op het aanvullend plan, en dit zowel ter hoogte van de Herdebeekstraat als ter hoogte van de N8. Aldus doet de verwerende partij met het bestreden besluit tevens een aanpassing van de rooilijn van de N8, waarvoor zij niet bevoegd is. Voorts wordt ook de rooilijn van de Oude Geraardsbergsebaan foutief weergegeven. De verzoekende partijen verwijzen hiervoor onder meer naar het wijzigingsplan van deze buurtweg uit 1862 waaruit blijkt dat de Oude Geraardsbergsebaan slechts 4 meter breed is in plaats van 6 of 9 meter zoals weergegeven op het aanvullend plan. Ook deze rooilijn dient conform de huidige aanvraag effectief herlegd te worden, hoewel niet expliciet opgenomen in de aanvraag en de procedure.

5. De verwerende partij repliceert in haar memorie van antwoord dat uit de vergelijking met de door de verzoekende partijen bijgebrachte plannen, met name de Atlas der buurtwegen en het wijzigingsplan van 1862, blijkt dat het bestreden rooilijnplan de rooilijn van zowel de Herdebeekstraat als de Oude Geraardsbergsebaan langsheen het perceel correct weergeeft, minstens wordt het tegendeel niet aangetoond. De verwerende partij erkent dat het plan “wel een fout (bevat) in de zin dat de zuidelijke rooilijn van de Oude Geraardsbergsebaan verkeerd is weergegeven. Dit wordt immers verkeerdelijk gesitueerd op de ligging van de oorspronkelijke rooilijn (ten tijde van de atlas) van de Oude Geraardsbergsebaan, terwijl de wijziging in 1862 zowel betrekking had op de noordelijke als op de zuidelijke rooilijn”. Volgens de verwerende partij valt echter niet in te zien hoe dit tot een onwettigheid van het goedgekeurde rooilijnplan kan leiden. Artikel 9, §1 van het rooilijndecreet stelt immers dat het plan “de actuele en toekomstige rooilijn” bevat, waarmee overduidelijk “de te wijzigen rooilijn” wordt bedoeld en dus niet de rooilijnen van wegen in de

omgeving van de weg waarvoor de rooilijn wordt gewijzigd. De vermelding van de rooilijnen van deze wegen dient enkel ter informatie en fouten in die “informatieve weergave” kunnen slechts tot de onwettigheid van de bestreden beslissing leiden indien dergelijke fouten een invloed hebben gehad op het beslissingsproces. De verzoekende partijen tonen een dergelijke misleiding echter niet aan.

6. De tussenkommende partij voert in haar toelichtende memorie een gelijkaardige argumentatie aan.

7. In hun memorie van wederantwoord werpen de verzoekende partijen onder meer nog op dat de verwerende partij zelf geen enkele van de relevante plannen opneemt in het administratief dossier om aan te tonen dat alle rooilijnen correct werden vermeld, hoewel het de taak is van de verwerende partij om het gemeentelijk rooilijnregister bij te houden en te actualiseren.

8. In de laatste memorie doet de verwerende partij gelden dat, “(d)aargelaten de vraag of de informatie die is weergegeven nu al dan niet correct is”, dient te worden vastgesteld dat de informatie over de bestaande toestand in de eerste plaats ter informatie dient. De bedoeling van een rooilijnplan bestaat er niet in om vast te stellen waar de rooilijnen in het verleden juist lagen of behoorden te liggen, maar wel om duidelijk vast te stellen waar ze in de toekomst zullen liggen. De bestaande ligging van de rooilijn is daarbij een nuttig feitelijk gegeven, maar discussies over de juiste actuele ligging van de rooilijn mogen het bestuur er niet van weerhouden om een toekomstige rooilijn vast te leggen. De weergave van de actuele rooilijnen op het ontwerpplan en het definitieve plan hebben louter de waarde van een inlichting en fouten in de weergave ervan kunnen slechts tot onwettigheid van het bestreden besluit leiden indien dergelijke fouten een invloed hebben gehad op het beslissingsproces. Voorts erkent de verwerende partij dat de rooilijn zoals die blijkt uit de Atlas der buurtwegen van 1842 niet overeenstemt met de feitelijk bestaande toestand. Het aanvullend plan dat door de gemeenteraad werd goedgekeurd geeft dit ook aan, zodat de gemeenteraad zeer goed wist dat dit het geval was. Het aanvullend plan geeft niet

exact weer waar de rooilijn zich op grond van de atlas zou moeten bevinden, maar geeft wel weer hoe breed de weg op grond van de atlas zou moeten zijn. Aangezien het rooilijnplan juist beoogt de rooilijn te wijzigen, is de “op zich zeer moeilijke vraag” naar de actuele ligging van de rooilijn volgens de Atlas der buurtwegen echter “op zich puur academisch”. De gemeenteraad moet zich niet uitspreken over de vraag waar de rooilijn lag, maar wel waar ze komt te liggen. Volgens de verwerende partij is de exacte ligging van de bestaande rooilijn overigens enkel relevant indien het ontwerp zou leiden tot een versmalling, vermits de verwerende partij alsdan zou verzaken aan bepaalde rechten, hetgeen hier evenwel niet het geval is. De vraag naar de aansluitingspunten van de rooilijn met de rooilijnen van de aanpalende straten is volgens de verwerende partij evenmin relevant, nu de bedoeling van het rooilijnplan is te bepalen waar de nieuwe rooilijn komt, en niet om te bepalen waar die nieuwe rooilijn de rooilijnen van de aanpalende straten kruist. Ten slotte betwist de verwerende partij dat na goedkeuring van het rooilijnplan nog een procedure tot wijziging van de buurtweg dient gevolgd te worden. Ze leidt uit de tekst van artikel 6 van het rooilijndecreet af dat het betrokken rooilijnplan dient te worden vastgesteld volgens de procedure bepaald in het rooilijndecreet, en niet volgens de procedure van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen (hierna: de buurtwegenwet), vermits de betrokken buurtweg tot het openbaar domein behoort. De verwerende partij zet uiteen dat het rooilijndecreet beoogt een administratieve vereenvoudiging door te voeren, waarbij het de bedoeling is buurtwegen die tot het openbaar domein behoren, volledig onder de toepassing van het rooilijndecreet te brengen, waarbij het rooilijndecreet geldt als een *lex specialis*, waardoor de *lex generalis*, met name de buurtwegenwet, niet langer van toepassing is.

9. In haar laatste memorie doet de tussenkommende partij nog gelden dat de adviesinstanties in hun advies de wettelijke ligging van de betrokken rooilijnen hebben aangehaald zodat zij hieromtrent met voldoende kennis van zaken hebben kunnen oordelen. Bovendien is er op basis van deze adviezen een bijkomende vermelding gebeurd op het rooilijnplan zodat ook de gemeenteraad met voldoende kennis van zaken heeft kunnen oordelen. Verder

verwijst de tussenkomende partij naar de uiteenzetting van de verwerende partij in de memorie van antwoord, waarin gesteld werd dat er geen sprake is van een feitelijk foutieve voorstelling, nu de voorstelling van de Herdebeekstraat en deze van de Oude Geraardsbergsebaan op het rooilijnplan wel degelijk overeenkomt met deze op de uittreksels uit de Atlas der buurtwegen en het wijzigingsplan van 1862. De verwijzing naar de N8 (Ninoofsesteenweg) is niet dienend daar dit een gewestelijk rooilijnplan is dat thans niet wordt aangepast door het bestreden besluit. Ook de verzoekende partijen hebben met kennis van zaken kunnen oordelen, gelet op hun uitvoerig bezwaarschrift. Van enige belangenschade is geen sprake.

Beoordeling

10. Artikel 2 van het rooilijndecreet bepaalt:

“De rooilijn is de huidige of de toekomstige grens tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen. De rooilijn wordt vastgesteld in een rooilijnplan. Bij ontstentenis van een rooilijnplan, vastgesteld volgens dit decreet is de rooilijn de huidige grens tussen de openbare weg en de aangelande eigendommen”.

Artikel 3 van het rooilijndecreet luidt als volgt:

“Er worden rooilijnplannen opgesteld op twee niveaus :

1° gewestelijke rooilijnplannen voor de gewestwegen, met uitzondering van de autosnelwegen zoals bedoeld in de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen;

2° gemeentelijke rooilijnplannen voor de gemeentewegen”.

Artikel 7 van hetzelfde decreet bepaalt wat volgt:

“§ 1. De Vlaamse Regering is belast met het opstellen van het voorontwerp van gewestelijk rooilijnplan en stuurt dat naar de deputatie en het college van burgemeester en schepenen van elke provincie respectievelijk gemeente waarvan het grondgebied geheel of gedeeltelijk door het gewestelijk rooilijnplan wordt bestreken, naar de gewestelijke administratie bevoegd voor de ruimtelijke ordening en naar de maatschappijen van geregeld vervoer.

Het voorontwerp bevat minstens de getroffen percelen en hun oppervlakte, alsook de actuele en toekomstige rooilijn. Het bevat in voorkomend geval ook de nutsleidingen die als gevolg van de realisatie van

de toekomstige rooilijn op privaat domein zullen liggen. De Vlaamse Regering kan de inhoud van het voorontwerp nader bepalen.

Uiterlijk 21 dagen na het versturen van het voorontwerp organiseert de Vlaamse Regering een plenaire vergadering. De in het eerste lid genoemde instanties brengen uiterlijk op die vergadering hun advies uit. Het verslag van de vergadering wordt verstuurd binnen veertien dagen.

§ 2. De Vlaamse Regering stelt het ontwerp van rooilijnplan voorlopig vast en stuurt het naar de deputatie van elke betrokken provincie en het college van burgemeester en schepenen van elke betrokken gemeente.

§ 3. Het college van burgemeester en schepenen van elke betrokken gemeente onderwerpt het ontwerp van gewestelijk rooilijnplan aan een openbaar onderzoek dat binnen dertig dagen na de voorlopige vaststelling bedoeld in § 2, minstens wordt aangekondigd door :

1° aanplakking in elke betrokken gemeente;

2° een bericht in het Belgisch Staatsblad;

3° een afzonderlijke mededeling, bij aangetekende brief in hun woonplaats, aan de eigenaars van de onroerende goederen die zich bevinden in het ontwerp van rooilijnplan.

Deze aankondiging vermeldt minstens :

1° de hiervoor genoemde gemeenten waarop het ontwerp van het gewestelijk rooilijnplan betrekking heeft;

2° waar het ontwerp ter inzage ligt;

3° de begin- en einddatum van het openbaar onderzoek;

4° het adres waar de opmerkingen en bezwaren dienen toe te komen of kunnen worden afgegeven en de te volgen formaliteiten;

5° dat een rooilijnplan ook gevolgen heeft voor werken en handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning is vereist, met verwijzing naar artikel 16, vierde lid, van dit decreet.

§ 4. Na de aankondiging wordt het ontwerp van gewestelijk rooilijnplan gedurende dertig dagen ter inzage gelegd in het gemeentehuis van elke betrokken gemeente.

§ 5. Opmerkingen en bezwaren worden uiterlijk de laatste dag van de termijn van het openbaar onderzoek per aangetekende brief aan de gemeente toegestuurd of afgegeven tegen ontvangstbewijs. De gemeenten versturen uiterlijk de derde werkdag na het openbaar onderzoek, de bezwaren en opmerkingen aan de gewestelijke administratie, bevoegd voor de openbare werken. Aan laattijdig bezorgde bezwaren en opmerkingen mag worden voorbijgegaan.

Het college van burgemeester en schepenen van de betrokken gemeenten, de deputatie van de betrokken provincies en de gewestelijke administratie, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, versturen hun gemotiveerd advies naar de gewestelijke administratie bevoegd voor de openbare werken uiterlijk de laatste dag van het openbaar onderzoek. Wanneer geen advies is verleend binnen die termijn, mag aan de adviesvereiste worden voorbijgegaan.

Het gewest draagt de kosten van het openbaar onderzoek.

§ 6. De gewestelijke administratie, bevoegd voor de openbare werken bundelt en coördineert alle adviezen, opmerkingen en bezwaren en verstuurt binnen dertig dagen na ontvangst ervan haar gemotiveerd advies

naar de Vlaamse Regering. Samen met haar advies bezorgt ze de Vlaamse Regering de gebundelde adviezen, opmerkingen en bezwaren.

§ 7. De Vlaamse Regering stelt binnen dertig dagen na ontvangst van de in § 6 bedoelde adviezen, opmerkingen en bezwaren het gewestelijk rooilijnplan definitief vast.

Bij de definitieve vaststelling van het plan kunnen ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan slechts wijzigingen worden aangebracht, die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde bezwaren en opmerkingen of de adviezen, uitgebracht door de aangewezen administraties en overheden.

De definitieve vaststelling van het plan kan geen betrekking hebben op delen van het grondgebied die niet opgenomen zijn in het voorlopig vastgestelde plan.

§ 8. Indien het gewestelijk rooilijnplan niet definitief wordt vastgesteld negentig dagen na het einde van het openbaar onderzoek vervalt het ontwerp van gewestelijk rooilijnplan”.

Artikel 8 van het rooilijndecreet stelt wat volgt:

“Het besluit houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk rooilijnplan wordt door de Vlaamse Regering bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad binnen zestig dagen na de definitieve vaststelling.

Het gewestelijk rooilijnplan treedt in werking veertien dagen na de bekendmaking.

De Vlaamse Regering stuurt een afschrift van het gewestelijk rooilijnplan, van het advies van de gewestelijke administratie bevoegd voor de openbare werken en van het vaststellingsbesluit naar de betrokken provincies en gemeenten”.

Artikel 9, §1 van het rooilijndecreet luidt als volgt:

“De gemeenteraad stelt het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan voorlopig vast. Het ontwerp bevat minstens de getroffen percelen en hun oppervlakte, alsook de actuele en toekomstige rooilijn. Het bevat in voorkomend geval ook de nutsleidingen die als gevolg van de realisatie van de toekomstige rooilijn op privaat domein zullen liggen. De Vlaamse Regering kan de inhoud van het ontwerp nader bepalen”.

11. Het rooilijndecreet geeft geen omschrijving van het begrip “actuele” rooilijn. Het begrip moet dan ook in zijn gebruikelijke betekenis worden begrepen, met name dient hieronder te worden verstaan de op het ogenblik bestaande rooilijn, dit is, ofwel, zo deze voorhanden is, de bestaande wettelijk vastgestelde rooilijn, ofwel, bij ontstentenis van een wettelijk vastgestelde rooilijn, de feitelijke grens tussen de openbare weg en de aangelande

eigendommen. Ingeval de wettelijke en de feitelijke rooilijn met elkaar niet overeenstemmen, dienen ze beiden te worden weergegeven.

De weergave van de “actuele” rooilijn in het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan moet zowel de belanghebbenden als de overheden of overheidsorganen die over het ontwerpplan advies moet verstrekken of daarover moeten beslissen, toelaten een correct inzicht te verwerven en een juist oordeel te vormen omtrent de voorstellen en de bedoelingen van de ontwerpers van het plan met betrekking tot de aan de rooilijnen aan te brengen wijzigingen.

Geen van de door de verzoekende partijen geschonden geachte bepalingen, noch enige andere bepaling van het rooilijndecreet, schrijven uitdrukkelijk voor dat het ontwerp van rooilijnplan betreffende een bepaalde gemeenteweg de actuele toestand met inbegrip van de rooilijnen van de daarop aansluitende openbare wegen dient te bevatten. De eventueel onvolledige of niet correcte weergave van de rooilijnen van die aansluitende openbare wegen kan dan ook geen schending inhouden van het geciteerde artikel 9, §1 van het rooilijndecreet, althans voor zover het vast te stellen rooilijnplan niet raakt aan en dus geen wijziging aanbrengt aan de aansluitingspunten met die aansluitende wegen.

12. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de wettelijk vastgestelde rooilijnen van de Herdebeekstraat, zijnde een nog steeds bestaande en erkende buurtweg (nr. 1) in de zin van de buurtwegenwet, niet in het ontwerp van rooilijnplan worden weergegeven. De actuele rooilijnen van de aansluitende wegen, met name de Oude Geraardsbergsebaan (buurtweg nr. 2) en de Ninoofsesteenweg (N8), worden ter hoogte van de aansluitingspunten met de Herdebeekstraat evenmin weergegeven. Het ontwerp van gemeentelijk rooilijnplan bevat enkel de feitelijk bestaande rooilijnen. Deze feitelijk bestaande rooilijnen stemmen echter, zoals de verwerende partij in haar laatste memorie erkent, niet overeen met de bestaande wettelijk vastgestelde rooilijnen.

Aan deze gebrekkige, want onvolledige, weergave van de “actuele” rooilijnen wordt niet verholpen door de wijzigingen die bij de definitieve vaststelling van het rooilijnplan ingevolge de bemerkingen van de directie Infrastructuur, dienst Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant

middels de opmaak van een “aanvullend plan” werden aangebracht. Ook dit plan bevat nog steeds niet de ligging van de actuele rooilijnen van de Herdebeekstraat zoals vastgelegd in de Atlas der buurtwegen. Derhalve kan aan de hand van dit plan niet worden vastgesteld wat de impact is van de nieuw vastgestelde rooilijn op het rooilijnplan van die buurtweg, alsmede ter hoogte van de aansluitingen met de Oude Geraardsbergsebaan (buurtweg nr. 2) en de Ninoofsesteenweg (N8) op de rooilijnplannen van die aansluitende wegen.

Bij ontstentenis van een deugdelijke en correcte weergave, in het ontwerp van rooilijnplan en overigens ook in het definitief vastgestelde plan, van de actuele rooilijnen van de Herdebeekstraat, zoals vastgesteld in de Atlas der buurtwegen, kan de verwerende partij niet geacht worden met kennis van zaken te hebben beslist.

Bovendien kan, zoals reeds gesteld, aan de hand van dit plan evenmin worden vastgesteld wat de impact is van de nieuw vastgestelde rooilijn op het rooilijnplan van de buurtwegen Herdebeekstraat en Oude Geraardsbergsebaan. Die kennis is nochtans noodzakelijk, gelet op onder meer het bepaalde in artikel 6 van het rooilijndecreet:

“Voor wat betreft buurtwegen, zoals bedoeld in de wet op de buurtwegen van 10 april 1841, is dit decreet slechts van toepassing voor zover de buurtweg behoort tot het openbare domein. Het vaststellen van rooilijnplannen voor deze buurtwegen gebeurt op basis van de procedure voor de vaststelling van een gemeentelijk rooilijnplan zoals bepaald in afdeling 2, hoofdstuk II, van dit decreet. Op de overige buurtwegen is dit decreet niet van toepassing”.

Anders dan de verwerende partij in haar laatste memorie voorhoudt, volgt hieruit dat het rooilijndecreet, behoudens wat betreft de te volgen procedure voor de vaststelling van een rooilijnplan, niet raakt aan de regelgeving omtrent de buurtwegen, meer bepaald aan de buurtwegenwet, althans wanneer het gaat om een buurtweg die tot het openbaar domein behoort, zoals in casu.

Immers, zoals de directie Infrastructuur, dienst Mobiliteit van de provincie Vlaams-Brabant in zijn bemerkingen van 2 juni 2010, terecht stelde “moet (als de rooilijn definitief is goedgekeurd) de officiële buurtweg gewijzigd worden volgens de procedure van de wet op de buurtwegen”.

Ten slotte dient vastgesteld te worden dat de verwerende partij er niet toe komt enig verweer te voeren ten aanzien van de door de verzoekende partijen voorgehouden impact van het bestreden plan op het rooilijnplan van de gewestweg N8 (Ninoofsesteenweg). Uit het bestreden rooilijnplan blijkt duidelijk dat dit plan geen rekening houdt met de op het rooilijnplan van de betrokken gewestweg voorziene hoekafschuining van 12 m op 6 m. Aldus raakt het bestreden plan aan een gewestelijk rooilijnplan.

Het derde en vierde onderdeel van het eerste middel zijn in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van 22 juni 2010 van de gemeenteraad van Dilbeek houdende definitieve vaststelling van het rooilijnplan, dat betrekking heeft op de verlegging van de rooilijn van de Herdebeekstraat tussen de Ninoofsesteenweg en de Oude Geraardsbergsebaan.

2. Dit arrest dient te worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

3. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro.

De tussenkomende partij wordt verwezen in de kosten van de tussenkomst, begroot op 125 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien januari 2013, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	voorzitter van de Raad van State,
Pierre Lefranc,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Jan Clement,	staatsraad,
bijgestaan door	
Greta Scheveneels,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Greta Scheveneels

Roger Stevens